

அசல்

17. 6. 23. நாகலிங்கத்தேவிரான்

அசல் - 1

2

தேவாரங்குருவா வயகுந்தருள் 'க' கட்ட
சையிட்ட குளிசு வெண்டே நெ நிச்சயிக்
குத்தாங்குந்தருத்தியனுய்யியவண
ந்நாதயும் அவ்வாறேயமைத்து கீடுகா
ண்டேன். சாவாமிசுந் கட்டியும்
அதுபோன்ற மயம்மை கணியும், அது
யேனதுசிற்ப்புக்கி கட்டிய வரை
அவ்வாறே திருத்திக் கிராந் தேவன்.

சாரசுவதி துதியை.

பண்ட ரணையையம்மடம்மடக்கிய
ஞ்செய்யயாதிய்யு- மண்டலந்தணிசுத்த
மதியிலா சீர்க்கந்தம்மைக் - கண்டருள்
கொண்டருளாணக் கலைவளாணிக்கும்மை
ய்னை - முண்டகமாணதப்போய்நி அப்
பொழுதே த்துவாழை

என்று திருத்திக் கிராண்டேன்.

யசுநுதிசங்கமமாவதற்குமுன்று
ய்னது சித்தகங்கையென்று ^{அணாமுய்} கிராண்டே
டாடுகின்றனர். மேலும் அதனை ய
கொண்டருந்து துணை முதுவாகிய சிமய
யுகள் செய்வதும் அயிரை காதிகளுக்கி
வாடி சாடி மென்று உபயோகியமதுமையி
டுக்கின்றனர். அது கிராண்டம் பற்றியேய,
உவாணிந்திநிலவெறிக்கும் வளமுடக்கி
கைநண்ணிந் - கிராணிந்தியடுத்திமிந் துக்
காசியாலதிக் கெண்டே - அணிந்தியங்கர்
மென்று முணிவாருரைப்பவண்ணிந் - கிரா
ணிந்திராண் மென்மென்சுந் குணமுநியும்
பார்க்கும்மே

அசல்

17. 6. 23. நாகலிங்கத்தேவிராண்

அசல் - 1

3

என, அநைய உக்சுத்திற் கூறலாயிடுவோன்
 அந்திசுவாமிகளுக்கெத்தெயில்லாமை
 யால்,

காசிரகசியம்முண்ணியகீர்த்திசுத்தியெந்
 7 அத்தியாயம் 57 வதுசெய்யுள்.

காசிரகசியகிரகமககி - கிராண்டங்க
 ணுணையாநிந்யெயம், என்னுகங்கி
 தேவாதிருவாய்மலர்ந்ருநியதாய்ச்
 சூரமுனிவர்களுடையமும் மந்தம்சல
 வைய்கநில்கங்ககக்குக்காசிரகசுத்திர
 த்தில் மகசுவம் அதிகமென்றுகூறுதலா
 சும், கங்காயாத்திரைசெல்லுமேவா
 மந்தம்சலங்கங்ககருகாமல் காசிரகசுத்த
 திரத்தையெநாய்ச்செல்லுதலாயும்,
 ககாநிந்தியகுத்தயின்னர்க்காசிரகசியலதி
 கமென்றே, என்னுதிருத்திக் கிராண்டம்
 அந்தம்சுவாமிகளுக்கெச்சம்மகமிஸ
 யாயின், இரண்டாவதுசெய்யுளைக்
 கமககாமல்,

முன்னமொர்மலவன்சொன்னமுதுவைத்
 துதியேயன்நிய - பின்னமுயேசுக்கண்ண
 ப்பிடுகுகாசிரகசுத்திர - பன்னயாந்யாய
 ஆற்றபண்மலந்தென்னபாவி - என்ன
 யமுணர்ந்திலேபடுநினைகயிணவியைக்
 கமென்றே,

என்னுமுத்திக்குக்கிராண்டமே

காசிரகாண்டவசனம்எருதிமுடிந்தியுட
 இங்குள்ளகிரகசெய்ச்செல்லவர்கவணவகும்

நூலாசிரியர் மகாசுந்திரசுத்திரகங்ககருகாமல் காசிரகசுத்திர
 ப்பிடுகுகாசிரகசுத்திரகங்ககருகாமல் காசிரகசுத்திர
 ஆற்றபண்மலந்தென்னபாவி - என்ன

அசல்

17.6.23. நாகலிங்கத்தம்பிரான்

அசல் - 1

4

17.6.23

காசிரக சியத்ததை ம் இவ்வாரேவசனமொ
 யெழுதலென்ற குலென விரயம் பிணைக்கங்
 அதனால், அது சேயனது சிற்றிழைக்கெய்
 டயவனா, சிலசெய்யுள் கிளியியுந்
 வசனமுல் ஒருவாறு எழுதத் துணிந்தேன்.
 அச்செய்யுள் கிளியித்து உண் சேர்த்து சி
 வாமிகளது பார்வைக் கு அனுப்பியிருக்க
 கிறேன். அது சேயன் கருதார்த்தகருமம்
 வண்ணம், சிவாமிகன் அதனையுபார்வை
 யிட வேண்டாமல் பாரார்க்குக்கிறேன்.

உதியகுடம் அந்நணக்கத்திற் குய்விட
 னைகெயன்றது தலைக்குறியிட உடுக்கிற்
 கெய்ன் - அல்லது அன்வையேயிருக்கிவாமொ?
 அல்லது, உதியகுடம் அந்நணக்கெய்ன்
 யுதிருத்திக்கொள்ளவேண்டுகொ?
 இவ்வாறன்றால் உசுதலெனது துதென்றது
 கொன்றவால்லை. அதனால் சிவாமிகளது அய
 ப்பாராயத்தை யெதிர்பார்த்துக்கிறேன் (86)

அது சேயன் சிவாமிகளது வாய்மையின்
 று சிவாமிகளுக்கெய்ன் டயவசனகரிய
 ன்கிளியிச் செய்யாமல் அதுக்கையிவாமொ
 ன்கொடுக்குந் துந்நத்தைமண்ணித்தரு
 வதொடு, அது சேயனது கருக்கெய்ன்
 யு செய்னைகையிச் செய்யுத்துணிந்த
 துக்குந்நத்தைமயும் மண்ணித்தருமம் யது
 மிக அந்தாந்திவணக்கத்து உண் அநிகி
 கோடிவந்தன கு செய்து வேண்டுக
 கொள்ளுகின்றேன்.

இவ்வாறு
 அது சேயன்

நாகலிங்கத்தம்பிரான்

ச. க. VOL 'A' P. 351-357.